

PERSONLIGT INTERVIEW

SØS FENGER

*”Man skal ikke gå
og sylte sig selv”*

Søs Fenger har livet igennem fulgt sin intuition, uanset om den pegede på kendt vej eller i en helt ny retning. Det har givet både op- og nedture, men altid med en følelse af at være lige dér, hvor hun skal være.

Af Dorte J. Thorsen
Foto: Lisbeth Holten

“*Jeg tror, at det er vigtigt at følge sin mavefornemmelse - også selvom der nogle gang skal meget til, før vi tør gøre det. For det kan være både farligt og ukendt land, som vi bevæger os ud i.*”

Søs Fenger fyldte for nylig 54 år. Hendes rigtige navn er Charlotte Christiane Fenger, men på nær hendes farfar er der ingen, der nogensinde har kaldt hende for andet end Søs. At det blev sådan, skyldtes hendes yngste storebror, som var under et år, da hun blev født, og som med sut i munden stod i kravlegården og kaldte den nyfødte lillesøster Søs.

Og så var det selvfølgelig det navn, som hun blev kaldt – også af moderen og faderen og de to ældste søskende. Et navn, der har hængt ved lige siden i en grad, så hun ikke reagerer, hvis nogen siger Charlotte. Søs hedder Søs – og Charlotte er noget, der står på et stykke papir.

Barndom

Søs Fengers tidlige barndom var helt klassisk med far, mor og søskende – to brødre og en søster. Men det ændredes brat, da hendes far døde, da hun kun var fem år.

”Mange af mine minder om ham, tror jeg, stammer fra de billeder, som jeg har set, og de historier, som jeg har hørt. Men jeg kan huske hans stemme lige så tydeligt. Det ved jeg, og jeg kan mærke hans tørre, varme hånd omkring min lille hånd,” siger hun og fortæller, at familien var god til at hjælpes ad i de år, der fulgte, også selvom børns sorg dengang var noget, som man ikke talte om.

”Tavsheden handlede om, at man troede, at man så skånede os for smerte. Samt at børn blev opfattet som mennesker uden et følelsesliv. Det passer selvfølgelig ikke, men sådan var det dengang i 60’erne og 70’erne. Jeg blev også en spøjsenspænder, der sad med spidse øren, når de andre børn talte om deres far. Jeg syntes, at det var underligt, at de bare sådan uden videre kunne tale om deres far som det mest naturlige i verden. Det var meget fortryllende, og jeg blev også misundelig, for det kunne jeg jo ikke. Jeg var anderledes,” beretter Søs.

Faderen havde så efterladt sig en arv, som Søs og den ene af

hendes brødre tog op. En musikalsk arv, da han var pianist, spillede sammen med Svend Asmussen og var med i Visens Venner samt i gruppen Kongelig Mayestaites Acteurs, hvor han også mødte Søs’ mor, der sang i koret, og som stadigvæk synger.

”Ja, der var musik gennem hele min barndom, og vi hørte det hele: jazz, klassisk, viser, pop, Beatles og Abba,” fortæller Søs Fenger, der også sang i skolekor og havde udsigt til at synge i kirkekor og blive klassisk sanger.

”Men helt ærligt. Jeg ønskede ikke at øve så meget, som det krævede. Jeg ville ud og spille og have det sjovt, så jeg måtte vælge, og popmusikken trak, så nej, jeg var ikke i tvivl,” siger Søs.

Følge sine mavefornemmelser

For Søs var blevet en ung kvinde, og hun skulle til at beslutte sig, og valget var let. Hun mærkede efter inde i sig selv og gik så efter det, som hun følte. Det har hun i øvrigt gjort lige siden.

”Jeg tror, at det er vigtigt at følge sin mavefornemmelse – også selvom der nogle gange skal meget til, før vi tør gøre det. For det kan være både farligt og ukendt land, som vi bevæger os ud i. Men sådan er det jo, når man vil føre sine drømme ud i verden, så kan man komme vidt omkring. Og så er jeg i øvrigt så nysgerrig, at jeg ikke kan lade være,” siger Søs og fortæller, at hun bare må prøve det af, når noget hiver i hende og pirrer hende.

”Jeg må lige ud og mærke, hvordan det føles. Vi har i øvrigt også kun ét liv, så det er vigtigt, at vi ikke går og sylter os selv alt for længe,” siger Søs og pointerer, at det er vigtigt for hende at slå fast, at hun kun kan tale om, hvad der er rigtigt for hende – og ikke for alle andre.

”Jeg er kun inde i mit eget hoved og i min egen krop, og ikke i nogen andres, så jeg kan kun tale om mig selv. Men jeg kan også omslutte mig selv med kærlighed og forståelse, som jeg f.eks. gjorde det med min søn, da han var 4-5 år og var ked af det. Så sagde jeg jo ikke: Kan du så holde op med det, men i stedet: Bare

kom med det – jeg kan godt klare det. Og man kan godt give sig selv samme kærlighed – samme plads,” siger hun.

80’erne – og internettet

Plads var der også i 80’erne, hvor Søs oplevede det, som hun selv kalder en kreativ eksplosion med endeløse muligheder. Det var også det årti, hvor hun havde hit efter hit sammen med NEWS, tog på lange turnéer, lavede film og scenografi, vandt en Grammy, var gift med Thomas Helmig i nogle år og meget mere.

”Ja, jeg arbejdede non-stop, og det var fantastisk spændende,” siger hun og fortæller, at det gik fra 0 til 100 på et sekund og uden tilløb. Så ja, der var fart på, men der var også en ro, som Søs Fenger mener, at der mangler i dag – og som især de unge piger lider under ikke at have.

Hun forklarer: ”Selvom der var travlt, og selvom vi var på og i medierne, så var vi ikke på hele tiden som i dag, hvor vi proppes fulde af informationer og hele tiden skal tage stilling til alt, hvad der sker i verden, alle krige, alle lidelser, alle katastrofer. Derudover skal især de unge – og mest pigerne – hele tiden opdatere profiler på de sociale medier og præstere, samtidig med at de skal ligne supermodeller. Det slider på mennesker og giver stress, og jeg er glad for at have været ung i en mere sorgløs tid uden internet og uden det store forventningspres om hele tiden at være på.”

Soulmusik

Igen handler det om at få rum og plads til at mærke sig selv, og det gjorde Søs også efter nogle år med NEWS, hvor hun valgte at forlade gruppen til fordel for en karriere som solist og sanger i Love Construction.

“*Jeg må lige ud og mærke, hvordan det føles. Vi har i øvrigt også kun ét liv, så det er vigtigt, at vi ikke går og sylter os selv alt for længe.*”

Rundt om SØS FENGER

Mad

Når du skal slappe af, laver du tit mad. Så:

1) Hvad er der altid i dit køleskab?

Æg og masser af grøntsager, hytteost og rosévin

2) Hvad er din yndlingsret(ter)?

Teriyaki-kylling, lammekød med couscous og stegt flæsk med persillesovs

3) Hvad kan du absolut ikke lide?

Jeg kan lide alt, elsker mad, især når det er lavet af gode råvarer, helst fra bunden. Men jeg har endnu ikke åbnet mit hjerte for rosenkålen

Musik

Musik er på mange måder dit liv, både jobmæssigt og privat. Så:

1) Hvilke(n) sangerinde(r) beundrer du mest – og hvorfor?

Vi har så mange dygtige kvinder i dansk musik, Tina Dickow, Mø, Oh Land og Fallulah. De er stærke og udtryksfulde og har stor personlighed

2) Hvilke musikgenrer/cd'er hører du mest i øjeblikket – og hvorfor?

Jeg lytter til alt muligt, lige fra klassisk og jazz til elektronisk musik, pop og hiphop. Elsker, at der er så meget – virkelig god – ny musik i Danmark. F.eks. Karl William og Lukas Graham er to dygtige unge navne med store stemmer og internationalt format

3) Hvilke musikgenrer – om nogen – mangler du at beskæftige dig med?

Jeg har mange ideer i skuffen til projekter, der bevæger sig fra Roots (traditionel amerikansk folkemusik) til meget mere elektronisk pop, som optager mig meget lige nu, hvor jeg endelig har fået opfyldt en gammel drøm om at arbejde med den genre sammen med Nordstrøm. Desuden har jeg en drøm om at turnere med min akustiske trio PLUS en strygerkvartet. Det arbejder jeg på at realisere om nogle år.

”Det var svært, rigtigt svært. Især fordi jeg vidste, at mit valg også ville få alvorlige konsekvenser for andre end mig selv, nemlig de andre medlemmer i NEWS, som nu ville stå uden forsangerinde. Så der blev tænkt og mærket efter og ført lange telefonsamtaler, og alt endte godt, selvom jeg da havde dårlig samvittighed. Men jeg var nødt til at være ærlig omkring mig selv og det, jeg ville, og stå fast og følge den mavefølelse, som sagde mig, at mit musikalske liv skulle gå i en anden retning,” fortæller Søs Fenger, der sammen med broderen startede Love Construction, der spillede soulmusik.

Love Construction skrev enkelte numre selv, men var ellers mest et coverband, der spillede store soul-klassikere, som Søs Fenger stadig holder meget af, da soul-universet for hende handler om glæde, glæde ved at være menneske og ved livet.

Notesbøger og ”Gnister”

For det handler om livsglæde – og om at følge den røde tråd, i hvert fald når det handler om at være tro mod sig selv.

For musikalsk har Søs Fenger ikke lyst til at lave det samme igen og igen. Tværtimod vil hun hellere lave noget nyt og genopfinde sig selv hver gang.

”Jeg er sådan en, der har et væld af notesbøger, som jeg lige griffer en tanke ned i, når den kommer, og som jeg gemmer i skuffer og kasser. Når der så er samlet nok sammen til et nyt album, går jeg i gang ud fra devisen: Hvad skal jeg finde på? Hvad kunne være sjovt?” siger hun og fortæller, at det seneste samarbejde med Nordstrøm, der skabte pladen ”Gnister”, og som udkom i efteråret, netop var sådan en kasten sig ud i noget nyt.

”Vi startede med museskridt, men så voksede det – og blev et meget spændende samarbejde,” siger Søs, der både

synger på og har skrevet sange til ”Gnister”.

En af sangene handler om, når et venskab slutter, og det er en dybt personlig sang, som Søs Fenger selv har skrevet.

”Jeg ransager altid mig selv, når jeg skriver, og det gælder også denne sang. Spørgsmål som: Hvordan har jeg det? Hvorfor gør det så ondt? Hvad gør jeg herfra? og mange flere stiller jeg mig selv, mens jeg skriver. For det er vigtigt for mig, at jeg fortæller en sandfærdig historie – og nok er det min historie, men på mange måder er vi mennesker også ens, så er det også en historie, som alle, der har prøvet at afbryde et venskab, kender til,” siger hun.

Hårdt arbejde

For vi mennesker er utrolig ens. Vi ligner hinanden og ønsker de samme ting, at leve et trygt liv, være varme, tørre og mætte, er meldingen fra Søs, der derfor heller ikke tror på, at lykken er at have magt eller penge.

”Lykken er derimod de basale og jordbundne ting. Og skal jeg ønske mig noget, er det at føle fred med mig selv og mit liv. At være god til at se og gribe de muligheder, der gives mig i livet,” siger hun og fortæller, at hun har lært meget af at være så nysgerrig, som hun er.

At være en god kæreste, en god mor, en god søster og en god datter er også centralt for Søs.

”Men jeg kan stadig blive klogere på livet – og jeg er stadig drevet af min nysgerrighed og min lyst til at gå egne vegne,” siger hun og fortæller, at det kræver mod at arbejde med sig selv.

Men at det er det hele værd med den rigtige hjælp, som for Søs både er familie, venner, bøger og hendes eget indre drive.

Hun ved også, at det er hårdt arbejde at arbejde med sig selv. For hun har været i gang med det længe. Formentlig hele livet, men i hvert fald siden hun, da hun var i

30'erne, trådte ind i de voksnes rækker, da hun arbejdede bevidst med faderens død og de ubearbejdede følelser af ensomhed og forladthed.

”Jeg var skrækslagen, første gang jeg gik op ad trappen til en psykolog, og da jeg sad over for hende, havde jeg også følelsen af ’lad være med at pille ved mig’, men jeg blev, og det var godt for mig,” siger hun.

Fut i mit hoved

Senere, da Søs var i 40'erne og solist, oplevede hun også, at det er hårdt at stå alene og være chef i sit eget liv. For nogle gange gik det godt. En plade blev en stor succes, og der var masser af penge og turneer, mens andre gange var der intet salg og ingen penge.

”Ja, enten gik det skidegodt eller skidedårligt. Det var en rutsjebanetur mellem succes og fiasko, og det var svært. Indimellem tænkte jeg også ’det her gider jeg ikke’, men så ud af det blå, uden at jeg vidste hvorfra, kom der noget inspiration, som var det Guds værk, og jeg skrev en sang og følte, at der blev prikket hul på ballonen. Følte mig opløftet og glad og fuld af energi igen,” fortæller hun og siger, at når hun har det sådan, så ved hun, at hun er på det rigtige sted i sit liv.

At Søs Fenger er så god til at føle og mærke efter hænger sammen med hendes store sensitivitet, som er så massiv, at hun ser i hundredvis af små historier, når hun går på gaden og derfor mærker alle vibrationer.

”Der var engang en, der sagde, at der er fut i mit hoved – og det er der, men nogle gange kan jeg godt lide at slukke lidt for det futteri,” siger Søs.

For i modsætning til mange andre særligt sensitive så føler

Søs ikke trang til at dyrke følsomheden i enrum og lege huleboer. Tværtimod flytter hun gerne fokus fra hoved og sind og alle tanker og gør ting, som hun synes er sjove. Det kan være gåture, cykelture, male et billede eller lave mad.

For Søs elsker at lave mad, også og måske især fordi hun som musiker er vant til at leve usundt, når hun er på landevejen.

”For det er svært at være på turné og ikke drikke, ryge og spise junkfood,” siger Søs, som derfor derhjemme elsker at leve sundt med glade grøntsager og kød fra dyr, der har levet et dejligt liv.

Sønnen

For det handler om at have det godt, og især når det kommer til sønnen August, som Søs har sammen med en svensk musiker, der bor i Stockholm.

August er i dag 25 år, men da han var 18, kom han og meddelte, at han ville droppe gymnasiet og gå i forældrenes fodspor og blive musiker.

”Der blev straks kaldt til familieråd her i lejligheden på Østerbro i København. Vi fortalte August om alle faldgruberne, alt det svære og hårde, men det kendte han jo i forvejen. Så han stod fast, og jeg stillede derfor kun to krav: 1) At han skulle tjene sine egne penge og 2) lære at spille et harmonisk instrument, så han kunne skrive sine egne sange selv og ikke være afhængig af, at andre booker ham til et studiejob eller en turné.

Det indvilligede han i – og nu har han fuld fart på med sine egne udgivelser med kunstnernavnet Eloq og med sin trio AvAvAv, og klarer sig rigtig godt. ”Jeg er en stolt mor,” slutter Søs Fenger.